

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P. K.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2009, č.k. 3Sd/67/2009-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2009, č.k. 3Sd/67/2009-18, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd rozsudkom z 9. septembra 2009, č.k. 3Sd/67/2009-18, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 8. apríla 2009 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým podľa § 16 zák.č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 121/1975 Zb.“) a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 8. mája 1986 s odôvodnením, že k tomuto dňu nedovŕšil dôchodkový vek 60 rokov.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol právoplatným rozhodnutím odporkyne číslo X. od 8. mája 1986 priznaný invalidný dôchodok, ktorý sa podľa § 263 ods. 9 zák.č. 461/2003 Z.z. od 1. januára 2004 považuje za starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Taktiež mal zo žiadosti o starobný dôchodok z 3. marca 2009 za preukázané, že po priznaní invalidného dôchodku navrhovateľ odo dňa priznania invalidného dôchodku nezískal žiadne ďalšie obdobia dôchodkového poistenia. Vzhľadom na to, že navrhovateľ sa narodil 25. januára 1932 a nedovršíl vek 60 rokov ku dňu 8. mája 1986, od ktorého žiadal priznať starobný dôchodok, nespĺnil k uvedenému dňu podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 16 zák.č. 121/1975 Zb.. Pokiaľ navrhovateľ namietal výšku už priznaného invalidného dôchodku, touto jeho námietkou sa krajský súd nezaoberal, lebo predmetom preskúmaného rozhodnutia bolo zamietnutie žiadosti o starobný dôchodok.

Rozsudok napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že jeho prvoradým záujmom je dorovnanie výšky invalidného dôchodku priznaného v roku 1986 v Slovenskej republike v sume 1863 Kčs s výškou invalidného dôchodku, vyplácaného v Českej republike (rozdiel 330 Kčs). Toto uviedol aj pri spisovaní žiadosti o starobný dôchodok a žiadal aj o odstránenie tvrdosti podľa čl. 26 zmluvy č. 228 z roku 1992. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že ho je potrebné zrušiť.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že :

- navrhovateľ ako poberateľ invalidného dôchodku, považovaného za starobný dôchodok požiadal žiadosťou z 9. novembra 2004 o priznanie starobného dôchodku od 8. mája 1986. O tejto žiadosti rozhodla odporkyňa rozhodnutím číslo X. z 15. februára 2005, ktoré bolo expedované 6. apríla 2005. Navrhovateľ listom z 11. apríla 2005 namietol rozdiel 50 Sk vo výške medzi rozhodnutím z roku 1986 a terajším prepočtom, čo za 7 rokov činí 48 400 Sk, pričom v dôsledku vyššieho kurzu českej koruny mesačne prichádza o 2 157 Sk;

- odporkyňa rozhodnutím číslo X. z 10. mája 2006 zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok podľa § 16 zák.č. 121/1975 Zb. a § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. s odôvodnením, že nárok na starobný dôchodok k 8. máju 1986 nevznikol, ale vznikol až od dovŕšenia veku 60 rokov dňa 25. januára 1992. Uvedeným rozhodnutím odporkyňa súčasne zrušila svoje rozhodnutie z 15. februára 2005;
- žiadosťou z 3. marca 2009 navrhovateľ znovu požiadal o priznanie starobného dôchodku od 8. mája 1986. O tejto žiadosti odporkyňa rozhodla preskúmaným rozhodnutím z 8. apríla 2009 tak, že žiadosť o priznanie starobného dôchodku od 8. mája 1986 znovu zamietla podľa § 16 zák.č. 121/1975 Zb. a § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z..

Z uvedeného vyplýva, že už prvé rozhodnutie z 15. februára 2005 o žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 8. mája 1986 navrhovateľ napadol opravným prostriedkom z 11. apríla 2005. Odporkyňa síce rozhodnutie z 15. februára 2005 zrušila svojím rozhodnutím z 10. mája 2006, týmto rozhodnutím však nevyhovela opravnému prostriedku, ktorým navrhovateľ namietal výšku dôchodku a preto mala opravný prostriedok predložiť súdu. Vzhľadom na uvedené bolo rozhodnutie z 10. mája 2006 vydané v jednom správnom konaní o žiadosti z 9. novembra 2004, ktoré doteraz nebolo právoplatne skončené. Rozhodnutím z 8. apríla 2009 odporkyňa rozhodla o nároku na starobný dôchodok od 8. mája 2006.

Odvolačí súd dospel k záveru, že predmetom preskúmania v súdnom konaní je nielen rozhodnutie z 8. apríla 2009, ale aj rozhodnutie z 10. mája 2006, resp. aj rozhodnutie z 15. februára 2005. Krajský súd sa zákonnosťou rozhodnutí z 15. februára 2005 a 10. mája 2006 nezaoberal a nezrejmil si predmet súdneho konania. V dôsledku tejto okolnosti bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom ohľadom rozhodnutí z 15. februára 2005 a 10. mája 2006. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu znovu preskúmať zákonnosť rozhodnutí odporkyne z 15. februára 2005, 10. mája 2006 a 8. apríla 2009 aj z hľadiska namietanej výšky priznaného starobného dôchodku a nároku na výplatu invalidného dôchodku v súbehu so starobným dôchodkom.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková